

Farní listy 22/2026

Týdeník farností Domažlice a Poběžovice
14.6. – 11. neděle v mezidobí

Duchovní slovo

Po skončení velikonoční doby pokračuje doba liturgického mezidobí. Pán nás učí. Proto na počátku zaznělo osmero blahoslavenství – jako úvod do horského kázání. Záleželo mu na tom, aby jeho učedníci pochopili sílu kázání, aby vytvořili společenství, které by pečovalo dále rozšiřovat toto nové učení. Než došlo k povolání prvních učedníků, Ježíš prohlásil: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň!“ Naléhavá slova. Proto mezi své modlitby zařazujeme i prosbu za kněžská a řeholní povolání. Bůh stále povolává, ale jde o to, aby ti, které volá, slyšeli jeho hlas a odpověděli jako starozákonní Samuel: „Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá.“ Ano, tvůj služebník naslouchá a poslouchá tvé slovo, Pane. Potom si zavolal dvanáct učedníků a předal jim pravomoci před tím, než je vyšle do světa s jasným posláním. „Nechodte mezi pohany a do žádného samařského města nevcházejte. Raději jděte ke ztraceným ovcím z domu izraelského.“ Svatý Matouš uvádí jejich jména. Známe je také. V tomto seznamu uvádí, že Šimon a Ondřej byli bratři, stejně Jan a Jakub byli syny Zebedeovými. Byli to rybáři, kteří byli zvyklí na těžkou práci. Ne však všichni. Matouš byl původně celník, jehož Ježíš povolal přímo z celnice. Neslíbil jim klidný a pohodlný život. Apoštolové se po Ježíšově návratu k Otci a po seslání Ducha Svatého rozešli do celého světa. Všichni naplnili poslání, které jim svěřil jejich Mistr.

Na začátku církve tedy stojí dvanáct apoštolů. Počítám mezi ně i Matěje, jehož apoštolové zvolili na místo Jidáše, který opustil sbor apoštolů tím, že zradil Ježíše. Sám Pán je nazývá malým stádečkem. Říká jim: „Neboj se maličké stádečko, neboť se ve vás zalíbilo Otci.“ Bylo pro ně těžké přijmout skutečnost, že právě oni budou těmi, kdo ponесou jako první evangelium do celého světa. Spočívala na nich tíha zodpovědnosti. Někdy se pozastavujeme nad tím, jak to bude dál s naší církví, když vidíme, jak na některých místech věřící ubývají, jak ubývají i kněží. Ale i pro nás platí Ježíšovo slovo: „Neboj se malé stádečko, neboť se Otci ve vás zalíbilo.“ Církev je společenství Kristovo, toho, který slíbil: „Hle, já jsem s vámi po všechny časy až do skonání světa.“ On je s námi, vede nás a na nás je, abychom mu naslouchali, a tak jej následovali.

Mons. Emil Soukup

LITURGIE SLOVA – 11. NEDĚLE V MEZIDOBÍ (A)

Vstupní modlitba: Bože, sílo všech, kdo v tebe doufají bez tebe lidská slabost nic nezmuže; vyslyš naše prosby a nepřestávej nám pomáhat svou milostí, abychom plnili tvá přikázání a vždycky smýšleli i jednali podle tvé vůle.

1. čtení - Ex 19,2-6a

Když přišli synové Izraele na sinajskou poušť, utábořili se na poušti. Izrael se tam utábořil před horou. Mojžíš vystoupil k Bohu a Hospodin na něj zavolal s hory a pravil mu: "Tak řekneš Jakobovu domu a oznámíš synům Izraele: Sami jste viděli, co jsem udělal Egypťanům, jak jsem vás nesl na orlích křídlech a dovedl vás k sobě. Nuže, budete-li mě skutečně poslouchat a mou smlouvu zachovávat, budete mým vlastnictvím mezi všemi národy, neboť mně patří celá země. Budete mi královstvím kněží a svatým lidem."

Mezizpěv - Žl 100,2.3.5

Služte Hospodinu s radostí, * vstupte před něho s jástem!* Uznejte, že Hospodin je Bůh: * on nás učinil, a my mu náležíme, * jsme jeho lid a stádce jeho pastvy. Neboť Hospodin je dobrý, * jeho milosrdenství je věčné, * po všechna pokolení trvá jeho věrnost.

2čtení - Řím 5,6-11

Bratři! Kristus v ten čas, když jsme ještě byli slabí, zemřel za bezbožníky. Vždyť sotva kdo položí život za spravedlivého - možná, že se někdo umřít odhodlá za toho, kdo je mu milý. Ale Bůh dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus umřel za nás, když jsme byli ještě hříšníky. Tím spíše tedy budeme zachráněni skrze něho od (Božího) hněvu teď, když jsme ospravedlněni jeho krví. Neboť jestliže jsme byli s Bohem usmířeni smrtí jeho Syna v době, kdy jsme s ním byli ještě znepřáteleni, tím spíše - po usmíření - budeme zachráněni jeho životem. Ba ještě více! Smíme se i chlubit Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, protože skrze něho se nám nyní dostalo usmíření.

Evangelium - Mt 9,36 - 10,8

Když Ježíš viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře. Tu řekl svým učedníkům: "Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou zeň!" (Potom) si zavolal dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu. Jména těch dvanácti apoštolů jsou tato: první Šimon, zvaný Petr, a jeho bratr Ondřej, Jakub, (syn) Zebedeův, a jeho bratr Jan, Filip a Bartoloměj, Tomáš a celník Matouš, Jakub, (syn) Alfeův, a Tadeáš, Šimon Kananejský a Jidáš Iškariotský, který ho pak zradil. Těchto dvanáct Ježíš poslal a přikázal jim: "Mezi pohany nechodte a do žádného samařského města nevcházejte. Raději jděte k ztraceným ovčím z domu izraelského. Jděte a hlásejte: 'Přiblížilo se nebeské království.' Uzdravujte nemocné, probouzejte k životu mrtvé, očišťujte malomocné, vyhánějte zlé duchy. Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte."

K ZAMYŠLENÍ

Není snadné dnes hlásat „přiblížilo se nebeské království“ a neudělat si přitom ostudu. Protože ve světě plném násilí, válek a podvodů nejrůznějšího druhu ho naši bližní skutečně nevidí. Musí se tedy ten, kdo se nechá Ježíšem vyslat jako hlasatel království, opravdu jevit jako podezřelá nebo nesolidní osoba? Záleží na tom, jestli se sám nebeskému království přiblížil a jestli z něj žije. Ježíšovo slovo „Boží království je mezi vámi“ platí stále. Jde o to, zda o něm víme a žijeme z něho natolik, aby uprostřed šedi či temnot světa zářilo našim bližním z našich životů. Jinak bychom byli nevěrohodnými hlasateli, nebo bychom museli zmlknout a neplnit tak Ježíšovo poslání.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

15.6. Pondělí 11. týdne v mezidobí (1 Král 21,1-16; Mt 5,38-42)

Komentář: Mt 5,38-42. Nastavení druhé tváře však neznamena nechat se otloukat. Spíš nastavit špatnosti zrcadlo, a tak ji usvědčit! Ano, též udělat „něco navíc“...

16.6. Úterý 11. týdne v mezidobí (1 Král 21,17-29; Mt 5,43-48)

Komentář: Mt 5,43-48. Církev vítězí nad svými nepřáteli právě tím, že se za ně modlí. Dnes mě Pán znovu zve k dokonalosti – chce opravdu, abych byl jeho obrazem.

17.6. Středa 11. týdne v mezidobí (2 Král 2,1.6-14; Mt 6,1-6.16-18)

Komentář: Mt 6,1-6.16-18. Můj vztah k Bohu je jistě intimní a důvěrný. Právě ve skrytosti se mám připravit na chvíle společného slavení. Pak bude liturgie upřímnější.

18.6. Čtvrtek 11. týdne v mezidobí (Sir 48,1-15; Mt 6,7-15)

Komentář: Mt 6,7-15. Vezmu Pána za slovo: kéž nás v našich pokušeních neopouští! Zamyšlení nad tolikrát vyřčenými prosbami nás má přivést k hlubšímu pohledu na modlitbu Páně.

19.6. Pátek 11. týdne v mezidobí (2 Král 11,1-4.9-18.20; Mt 6,19-23)

Komentář: Mt 6,19-23. Žiji ve společnosti, která tolik věcí zastírá, komplikuje, snaží se, aby pravda nevyšla najevo. Mám si osvojit čistý, jednoduchý Ježíšův pohled. A skrze něj společnost uzdravovat.

20.6. Sobota 11. týdne v mezidobí (2 Kron 24,17-25; Mt 6,24-34)

Komentář: Mt 6,24-34. Kdybychom se opravdu řídili těmito slovy, Ježíšův klid a pokoj by nás udělal tolik šťastnými! A nejen nás. Vyzařoval by z nás totiž navenek.

Milostná socha Loučimské Madony v Neukirchen b.Hl. Blut byla slavnostně korunována

Pontifikální mši svatou spojenou se slavnostní korunovací milostné sošky Madony celebroidal o svatodušním pondělí 25. května v bavorském Neukirchenu beim Heiligen Blut plzeňský biskup Mons. Tomáš Holub. Poutní kostel zaplnili věřící do posledního místa. Touto slavnostní korunovací prožilo bavorské mariánské poutní místo výjimečný okamžik v celé své historii.

Ve slavnostním průvodu byly do chrámu přineseny dvě nové korunky uložené na krvavě červeném polštáři a položeny před milostnou sošku Matky Boží s Ježíškem. Jemně zpracované stříbrné korunky, pořízené převážně díky štědrosti soukromých dárců, představují nejen mistrovská díla zlatnického umění, ale také viditelné znamení úcty a lásky k Panně Marii.

Místní farář P. Augustinus Kozdra ve svém uvítacím slovu přivítal biskupa Tomáše Holuba i všechny přítomné poutníky. Zdůraznil mimořádný význam poutního místa pro dějiny obou sousedních národů a označil jej za symbol přeshraniční jednoty. Celá slavnost se nesla v radostném duchu hesla „*Gaude felix Nova Ecclesia ad Sanctum Sanguinem*“ – „*Raduj se, šťastný Neukirchene u Svaté Krve*“. Poutní kostel již po staletí spojuje katolíky na obou stranách hranice a dodnes zůstává významným místem společné víry.

Ve své homilii biskup Tomáš Holub připomněl, že Maria jde s námi, je Matkou církve a provází Boží lid na jeho cestě. Zdůraznil, že si všímá lidských potřeb a starostí a nepřestává se za věřící přimlouvat. Podobně jako při svatbě v Káně Galilejské přináší podle tradice církve lidské prosby a potřeby svému Synu.

Slavnostní liturgii hudebně doprovodil chrámový sbor pod vedením Thomase Schmatze, který provedl *Missae brevis in F-Dur* skladatele Ondřeje Horníka. Hudební doprovod ještě více podtrhl slavnostní česko-bavorský charakter celé události.

Vrchol slavnosti představoval samotný korunovační obřad, který navázal na několikaměsíční restaurátorské práce. Po zpěvu Litaní k Matce od Svaté Krve biskup Tomáš Holub obě korunky slavnostně požehnal a společně s P. Augustinem Kozdrou je nasadil na hlavy Ježíška a Matky Boží. Chrámem se následně rozezněl dlouhý potlesk přítomných věřících. Korunky byly zhotoveny přesně na míru původní vyřezávané soše z 15. století. Současně se podařilo odborně zrestaurovat a zdokumentovat také soubor šatů a plášťů Madony.

V závěru bohoslužby zazpívali věřící hymnus *Te Deum laudamus* - Bože chválíme Tebe. Na závěr poděkovala jménem farního společenství Jutta Müller biskupu Tomáši Holubovi za požehnání nových korun. Ve svém vystoupení zdůraznila, že tento slavnostní akt vytvořil viditelné znamení přeshraničního přátelství a společné víry věřících obou sousedních diecézí. Výjimečná korunovace se tak bezpochyby запиše do kronik regionu jako jedna z nejvýznamnějších náboženských událostí posledních let.

Za poutníky Martina Matějková, Loučim

BiskupCup 2026 je již historií

V sobotu 6. června proběhl v Domažlicích již 19. ročník BiskupCupu. Nakonec se turnaje v malé kopané zúčastnilo šest týmů. Letos byl turnaj velmi vyrovnaný a plný překvapení. Všechny zápasy byly vyrovnané a někdy musely rozhodnout nevyzpytatelné penalty. Komu asi nejvíce chybělo pověstné fotbalové štěstíčko, byl tým z Nejdku, kde kluci obhajovali vítězství, ale nakonec skončili šestí. No a kdo vyhrál? Letos si putovní pohár odvezli kluci od Salesiánů, druzí byli kluci z Klatov a na krásném třetím místě se umístil domácí tým z Domažlic. Těsně pod medailovým umístěním se na čtvrtém místě umístili Plzeňáci z Pilscore a na pátém místě kluci a holky z Aše.

Minulý rok jsme účastníkům nabídli návštěvu naší krásné věže a letos jsme nabídli prohlídku místního dolu na slídu.

BiskupCup není jen o fotbale. Je to o setkání. Dlouhá léta k nám jezdil Láďa z Ostrova nebo Honza z Kralovic. Teď k nám jezdí Richard a Vincent z Aše nebo kluci z Nejdku. Další setkání probíhá v rámci naší farnosti. Roman uvaří guláš, holky upečou buchty, Petr točí pivo, druhý Petr připraví pravidla, Martin zhotoví krabici na poháry, naše děti přijedou na víkend z Prahy a někdo se přijde jen podívat. Mám radost, že BiskupCup nepořádám jen já, ale celá domažlická farnost.

Rádi bychom Vás pozvali na 20. ročník který, když Pán Bůh dá, uspořádáme příští rok.

Petr Jankovec

Poděkování a pozvání

Slova poděkování patří všem, kdo připravili v rámci Noci kostelů program pro děti v kostele U svatých, kde několik desítek návštěvníků se mohlo seznámit se životem a dílem sv. Františka z Assisí.

Děkujeme všem, kdo připravili oltáře a vyzdobili kostely na slavnost Božího Těla. Děkujeme také za účast v slavném průvodu náměstím.

Děti, mládež, rodiče, učitele a katechety zveme na mši sv. na ukončení školního roku s předáním vysvědčení a pamětních listů v arciděkanském kostele v neděli 21. června od 9.30 hod. Po mši sv. bude následovat občerstvení na faře.

Liturgické okénko Mons. Emila Soukupa – Poutě a posvícení

Jde o krásnou tradici, že slavíme poutní slavnosti. Především mám na mysli pouti, které konáme, někdy i pěšky. Zvláště v poslední době se rozmohly pěší pouti do Compostely k sv. Jakubovi. Takové pouti začaly již za císaře Konstantina Velikého, když se objevovaly staré památky ve Svaté zemi. Zvláště to byla zásluha sv. Heleny. Podle tradice právě ona našla ostatky sv. kříže. Proto vůbec k nejstarším svátkům řadíme slavnost výročí posvěcení chrámu. Již ve starém Zákoně docházelo k posvěcení jeruzalémského chrámu. Tím spíše, když šlo o významné křesťanské památky, které se ve Svaté zemi našly. Za pouti lze také považovat svým způsobem i Křížové výpravy, k nimž vyzýval sv. Bernard, ale které nenaplnily ty představy o putování na posvátná místa. Císař Josef II. zakázal jednotlivá posvícení (tedy výročí posvěcení chrámu) a stanovil, aby se hromadně slavila na třetí neděli v říjnu. Nechtěl, aby lidé byli jednotlivým slavením odváděni od polních prací. Proto se jim také říkalo císařské posvícení. II. vatikánský koncil doporučil, aby se výroční slavnosti posvěcení slavila v den, kdy k posvěcení (dedikaci) chrámu došlo. Tam, kde není znám datum posvěcení, se má slavit v říjnu. Když byla založena plzeňská diecéze a chrám sv. Bartoloměje se stal katedrálou, přemýšleli jsme, kdy se má slavit posvěcení této katedrály. Nebylo známé, zda k dedikaci skutečně došlo. Sice 2. prosince 1882 po důkladných opravách se slavila benedikce (o tom píše biskup Antonín Podlaha v knize Posvátná místa království českého), proto se výročí posvěcení chrámu slavilo 2. prosince. Nakonec se došlo k závěru, že pokud není známo, zda katedrála byla vysvěcena, je možné, aby ji biskup posvětil, či dedikoval. To se stalo 27. května 2006 v souvislosti s připomínkou založení diecéze. Podařilo se a od té doby se slaví výročí posvěcení katedrály 27.5.

Další otázka jsou pouti, tedy mám na mysli patrocinium, tzn. slavení světce, jemuž je kostel zasvěcen. Je to příležitost ke slavení mše svaté i v odlehlých kaplích, lidé se scházejí a navštěvují se.

Zvláštním fenoménem jsou pěší pouti na vzdálená místa, např. do Compostely ve Španělsku. Někdy jdou poutníci pěšky, jindy se vydávají na kolech, a to i na velmi vzdálená místa. V naší zemi jsou velmi oblíbené pouti na Svatou Horu, do Staré Boleslavi k sv. Václavovu a v poslední době, díky událostem s lebkou sv. Zdislavy, i do Jablonného v Podještědí. Na Moravě jde o Svatý Hostýn a Svatý Kopeček u Olomouce. V naší farnosti je to významné poutní místo u sv. Vavřince. Také putujeme do bavorských Nových kostelů a sv. Krvi, na Dobrou Vodu u Dražanova i u Pocinovic. Dnes slavíme v kapli v Luženičkách a v kostele ve Folmavě patrocinium sv. Antonína, světce, které je u nás hodně uctíván. Narodil se v Lisabonu, původně byl členem řádu Augustiniánů, později vstoupil do řádu sv. Františka. Byl velmi skromný, takže dlouho jeho spolubratři netušili, jaké má schopnosti. Zcela náhodou, když nebyl k dispozici kazatel, musel ho zastoupit a k úžasu jeho řádových představených prokázal své schopnosti. Přeji všem, kdo se zúčastní slavnostních bohoslužeb ke cti tohoto světce, ať se za ně vždy přimlouvá u Boha. Přeji pozhnanou pouť.

MŠE SVATÉ V MILAVČÍCH A STANĚTICÍCH

NEDĚLE – 14.6.	
8.00	Za + Jiřinu Vogeltanzovou, manžela a oboje rodiče
9.30 (St)	Za Jana Odvody, manželku a rodiče z obojí strany
STŘEDA – 17.6.	
8.00	Za členy živého růžence
PÁTEK – 19.6.	
17.00	Za + Jana Johánka, rodiče a celý rod
SOBOTA – 20.6.	
8.00	Za + Pavla Martínka a celý rod
NEDĚLE – 21.6.	
8.00	Za + Jana Randu, manželku a celý rod
9.30 (St)	Za Josefa a Věru Hánovy a dceru Mařenku

MŠE SVATÉ V POBĚŽOVICÍCH

NEDĚLE – 14.6.	
9.30	Za rodinu Bártovu, rodiče a duše v očistci
NEDĚLE – 21.6.	
9.30	

PROGRAMOVÉ TIPY RADIA PROGLAS

V Cyklu Čtení na pokračování na Proglasu od úterý 16. června otevřeme knihu **O smutných očích Hany Karadžičové**. Novela Ivana Olbrachta vypráví příběh chudé, krásné a po svobodě toužící Hanele Šafarové z židovské osady Polana. Mistrovsky vystihuje nesmířitelný konflikt mezi povinností poslouchat rodinu a dodržet tradici a náboženské předpisy a mezi touhou volit způsob života a lásku podle vlastního výběru.

Ve středu 17. června v 9.00 pořad Na stole je téma na Proglasu přiblíží atmosféru na brněnském výstavišti 6. června, kdy se odehrálo první blahorečení v novodobých dějinách České republiky. Beatifikováni byli dva kněží brněnské diecéze, **Jan Bula** a **Václav Drbola**, které komunistický režim mučil a popravil v 50. letech 20. století. Slavnosti se zúčastnilo více než 13 tisíc lidí a atmosféru této události si připomeneme s řadou účastníků a zajímavých respondentů.

Pořad Radiereport vám ve středu 17. června ve 20.15 nabídne pohled do světa, kde se hudba rodí z ticha venkova a slova mají vůni prachu cest i hospodských rozjímání. Hostem pořadu bude **Pavel Tůma**, známý jako **Fousáč** – písničkář a básník, který nepotřebuje velká gesta, protože prostě je. Jeho „one man show“ stojí na syrové opravdovosti, původních textech a živé hudbě, v níž zní foukací harmonika stejně přirozeně jako obyčejný lidský příběh. Ve svých písních i textech zachycuje vesnickou filozofii, všední okamžiky i pohled na svět bez příkras. Poeticko-hudební pořad nabídne střídání Fousáčových písní a mluveného slova – chvíle k zamyšlení, pousmání i tichému naslouchání.

